

Φθινοπωρινὴ Συνεστίαση

Κυριακὴ 10 Νοεμβρίου καὶ ὥρα 1:30 μ.μ.,
Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, Ὁμόνοια

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει πλούσιο σπιτικό φα-
γητό, ἀφθονα κεράσματα καὶ παραδοσιακὸ καλλιτε-
χνικὸ πρόγραμμα.

Αγαπητοὶ ἀναγνώστες, τὴν ὥρα πὺ οἱ πολιτικοὶ
μας τρώγονται γιὰ τὴν κουτάλα, ἐμεῖς θὰ τρώμε ἥσυ-
χα τὸ εὐλογημένο φαγητό μας, θὰ νοιώθουμε τὴν
οικογενειακὴ ζεστασιὰ καὶ θὰ χαϊρώμαστε τὴν συν-
τροφικότητα καὶ τὴν πατροπαράδοτη κοινωνικότητα,
προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴν νηστεία τῶν Χριστουγέν-
νων. Ἄς μὴν λείψῃ κανεῖς. Σὰς περιμένουμε ὅλους!

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις πὺ θὰ διατίθενται στὴν
εἴσοδο τῆς αἰθούσης.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν
Παρασκευὴ 8/11 στὰ τηλέφωνα: **210-5230.948, 6987
353063.**

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος
3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ ὥρα **6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ
χοροὶ, ὥρα **7:00 μ.μ.** ἐπικαιρὴ ὁμιλία καὶ στὶς **8:00 μ.μ.**
μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ ὥρα **5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ
ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα
ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν
ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν.
Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγω-
γικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: **210 5230948, 6987 353063.**

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλ-
ξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἶθουσά
των, **Αναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἀγ. Σπυριδῶνος), μὲ
κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτῃ**
βράδυ καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Προσεχῶς, θὰ λειτουργήσῃ στὸν ἴδιο χώρο καὶ
δωροέκθεση ὑπὲρ κοινωνικῶν καὶ ἱεραποστο-
λικῶν σκοπῶν καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ καλαίσθητο
ἡμερολόγιο τοῦ 2014.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω
καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δρα-
στηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: **Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος,**
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιά

Κυριακὴ 1 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11 π.μ.

Αἶθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὰ παιδιά γίνεται μὲ τὴν εὐκαιρία
τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Στυλιανοῦ καὶ περιλαμβάνει
ἄσματα μὲ θέμα τὸ παιδί, παιδικὰ δρώμενα, παραδο-
σιακοὺς χοροὺς καὶ κεράσματα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας πὺ ἔχουν
παιδιά καὶ ἐφήβους νὰ λάβουν μέρος, γιὰ νὰ συνηθί-
ζουν τὰ νειάτα σὲ εὐρύτερες οικογενειακὲς χαρὲς καὶ
σὲ δημιουργικὲς ἀπασχολήσεις.

Εἴσοδος ἐλεύθερη γιὰ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους..

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»

Ἄς κάνουμε ὅ, τι μπορούμε

Πολλὲς φορές, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, πά-
ρα πολλὲς φορές οἱ Ἐπάλξεις ἔχουν ἀπευθύ-
νει πρὸς ὅλους τὸ μήνυμα: «Συνεργασθῆτε καὶ
ἀγωνισθῆτε». Ἀσφαλῶς, τὸ μήνυμα αὐτὸ δὲν εἶναι τῶν
Ἐπάλξεων. Εἶναι τοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς πίστεώς μας καὶ Σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Ἵνα πάντες ἐν
ῶσιν», ἀποτελεῖ δὲ τὸ διαχρονικὸ
μήνυμα ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν
προγόνων μας. Ὅσες φορές οἱ
πρόγονοί μας τὸ ἐβίωναν, εἶχαν
πάντοτε ἐπιτυχίες, καὶ σὲ περιο-
δο πολέμου καὶ σὲ περίοδο εἰρή-
νης, ὅπως τὸ 1912-13 καὶ τὸ 1940.
Ἀντιθέτως, ὅσες φορές δὲν τὸ τη-
ροῦσαν εἶχαν καταστροφή, ὅπως τὸ 1204, τὸ 1453, τὸ
1922, τὸ 1974.

Παρόλον, ὅμως, ὅτι ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι παρα-
δεκτὴ σχεδὸν ἀπ' ὅλους, ἐν τούτοις δυσκολευόμαστε
νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ ἐνωθοῦμε γιὰ κοινούς
ἀγῶνες γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία. Καὶ ὅσοι μὲν δὲν θέ-
λουν νὰ ἐργαστοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν
προβλημάτων, γιὰτὶ ἔχουν συμφέρον νὰ μὴν θέλουν,

ἡ στάση των εἶναι κατανοητὴ. Παράδοση ὅμως εἶναι ἡ
στάση τῶν ἀνθρώπων πὺ πονοῦν γιὰ τὸ κατάντημα
τοῦ τόπου, στενοχωροῦνται γιὰ τὶς ῥαγδαῖες κατα-
στρεπτικὲς ἐξελίξεις καὶ θέλουν τὸ καλύτερο, ἀλλὰ
δὲν τὸ τολμοῦν. Προβάλλουν,
μάλιστα, ὡς ἐπιχείρημα ὅτι, ἐφό-
σον ὅλες οἱ θέσεις-κλειδιά τῆς
πολιτικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονο-
μικῆς καὶ μορφωτικῆς ζωῆς, ὄχι
μόνον τοῦ τόπου μας ἀλλὰ καὶ
παγκοσμίως, ἀνήκουν σὲ ἀσυ-
νεῖδητους καιροσκόπους καὶ
ἰσχυροὺς ἀδηφάγους κερδοσκό-
πους, τί μποροῦν νὰ κάνουν οἱ
καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι;

Αὐτό, κατ' ἀρχάς, εἶναι ἀληθές. Ἀκόμη καὶ ἐὰν οἱ
ἐκκλησιαζόμενοι στὴν Ἑλλάδα (περίπου 8-10%) ἐνω-
θοῦμε, πάλι θὰ ἀποτελοῦμε ἰσχνὴ μειοψηφία καὶ θὰ
εἴμαστε καταδικασμένοι χωρὶς μέσα καὶ ἰσχυροὺς
συμμάχους σὲ πλήρη ἀποτυχία. Μήπως, ὅμως, χρησι-
μοποιοῦμε τὸ γεγονὸς αὐτό, γιὰ νὰ καλύψουμε τὴν

συνέχεια στὴ σελ. 2

Ἐκκλησις πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς ποιμένας

Μὲ τὴν παρούσαν προαγόμεθα τὸ μὲν νὰ ἐκφρά-
σωμεν ὑμῖν υἱκῶς τὸν προσήκοντα σεβασμόν, τὸ δὲ
νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως μεριμνήσῃτε ἐντο-
νώτερον μετὰ τῆς προσηκούσης διακρίσεως εἰς τὴν
ἀντιμετώπισιν τῶν κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ πο-
λιτικῶν προβλημάτων τῆς χώρας τῆς τόσον τεταλαι-
πωρημένης ἐκ τῆς ἀλογίστου τακτικῆς πολιτῶν τε καὶ
πολιτικῶν.

Αὐτονόητον, βεβαίως, τυγχάνει ὅτι δὲν ἐπιδιώκο-
μεν παρ' ὑμῶν προσωπικὴν ἀνάμειξιν εἰς τὸ πολιτι-
κοκοινωνικὸν γίνεσθαι τῆς χώρας ἀλλὰ ἀπλῶς
αἰτούμεθα:

α) Τὴν συνεχὴ παρ' ὑμῶν ἐξαγγελίαν τῆς ἀνθρω-
ποποιητικῆς, εἰρηνοποιοῦ καὶ κοινοτικῆς διδασκαλίας
τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτις βιουμένη παρὰ τῶν
πρώτων ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων, τῶν κοινοβίων
μοναστηρίων, τῶν ὀρθοδόξων οικογενειῶν καὶ ἀδελ-
φοτήτων, εἶχε καὶ ἔχει ἀγαστὰ ἀποτελέσματα διὰ τὰ
ἐπιμέρους πρόσωπα καὶ τὴν κοινωνίαν ὅλην.

β) Τὴν ἐπισήμανσιν τοῦ λάθους πολλῶν εὐσεβι-
στικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐπιμέρους προσώπων, κλη-
ρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει ν'
ἀναμειγνύονται εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου,
ἰσχυριζομένων ὅτι «ἐφ' ὅσον οὐκ ἔχομεν ὧδε μένου-
σαν πόλιν, ὀφείλομεν ν' ἀσχολούμεθα μόνον μετὰ
τῆς ἄλλης ζωῆς». Γνωστόν, ἀσφαλῶς, ὑμῖν τυγχάνει
ὅτι τὸ ὀρθόδοξον ἀγιολόγιον βρίθει ἀγίων διακονη-

σάντων εἰς τε τὴν κοινωνικὴν τε καὶ πολιτικὴν ζωὴν
τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρῶν των. Ἄλλωστε, καὶ ὁ ἱερός
Χρυσόστομος συστήνει ὅπως οἱ παῖδες ἐκπαιδεύονται
καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος
τονίζει: «σωτῆρες τῆς πόλεως εἰσὶν οἱ Χριστιανοί.»

γ) Τὴν παρ' ὑμῶν προτροπὴν πρὸς τὰ πνευματικὰ
ὑμῶν τέκνα, τὰ ὄντως πιστὰ, τίμια καὶ ἱκανὰ, ὅπως
συνεργαζόμενα μετ' ἀλλήλων ἀναλάβωσιν ὑπευθύ-
νως τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν διακονίαν τοῦ τό-
που πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἀχρίστων καὶ ἀχρήστων πο-
λιτικῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ αἰσθήματος τῆς
ἀσφαλείας, πρὸς διόρθωσιν καὶ ἀνόρθωσιν τῶν οἰκο-
νομικῶν θεμάτων καὶ πρὸ παντὸς πρὸς παῦσιν πάσης
ἐξωθεν ἢ ἐσωθεν ἐξαρτήσεως, καὶ

δ) Τὴν ἀναβάθμισιν τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς καὶ δρα-
σεως, ὥστε βιούμενου τοῦ κοινοτικοῦ φιλαδέλφου καὶ
ἀλληλοβοηθητικοῦ πνεύματος δυνηθῶμεν ἅπαντες
ν' ἀποφύγωμεν τὴν πλήρη καταστροφὴν ὡς καὶ τ'
ἀπονενονμένα διαβήματα καὶ κατορθώσωμεν νὰ
συμβάλωμεν ὅλοι εἰς τὴν κοινὴν πρόοδον καὶ τὴν
κοινὴν σωτηρίαν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλειαν
ὅλων.

Εὐελπιστοῦντες εἰς τὴν ὑμετέραν ἀνταπόκρισιν τι-
θέμεθα εἰς τὴν ὑμετέραν διάθεσιν διὰ πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν καὶ διατελοῦμεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ.

Ἡ κίνησις «Ἐπάλξεις»

Ἡ οἰκογένεια ὡς μέσον εὐτυχίας

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Ὁ Θεός, γιὰ νὰ κάνει τὸν κόσμον ὅλο, δείχνει
μεγάλῃ παντοδυναμία καὶ μεγάλη ἀνεση.
Γιὰ νὰ κάνει ὅμως τὸν ἄνθρωπο, ἔδειξε ὅτι
χρειάστηκε ἰδιαίτερη προσπάθεια καὶ συμβουλία τῶν
τριῶν ὑποστάσεων τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ
κάνει ὕστερα τὴν γυναῖκα καὶ στὴν συνέχεια τὴν οἰκο-

συνέχεια στὴ σελ. 2

Πρόταση συνεργασίας

Πρὸς τὶς ἑλληνοορθόδοξες
κοινωνικοπολιτικὲς κινήσεις
καὶ προσωπικότητες

Αγαπητοὶ φίλοι,

Χαίρετε μὲ τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ τὴν ἀνεκλάλητη καὶ ἀνδρίζεσθε μὲ τὴν δύναμή
Του τὴν ἀκατανίκητη, ὥστε νὰ καταστήτῃ δυνατὴ ἡ
ὑπερκέραση τῶν πυκνῶν γύρω μας καὶ μέσα μας νε-

συνέχεια στὴ σελ. 2

Άς κάνουμε ό, τι μπορούμε

συνέχεια από τη σελ. 1

έσωτερική μας αδυναμία και την εφάμαρτη απροθυμία μας για συνεργασία και κοινή δράση; Ο Χριστός δεν μᾶς ζητάει να σώσουμε τὸν κόσμο, να αλλάξουμε τὴν Ἑλλάδα, να διορθώσουμε τοὺς γύρω μας ἀνθρώπους, ὅπως δὲν ζήτησε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους να μεταβάλουν τὸ νερὸ σὲ κρασί, να πολλαπλασιάσουν τοὺς ἄρτους, να ἀναστήσουν τὸν Λάζαρο κλπ., γιατί πράγματι αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν μπορούσαν να τὰ κάνουν. Τοὺς ζήτησε, ὅμως, να γεμίσουν τὶς ὑδρίες, να φέρουν ὅσα φαγώσιμα εἶχαν, να ἀποκυλίσουν τὸν λίθο, γιατί αὐτὰ μπορούσαν να τὰ κάνουν. Τὰ ἄλλα, τ' ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις τὰ ἀνελάμβανε ὁ ἴδιος ὁ Παντοδύναμος Σωτήρας.

Άς κάνουμε, λοιπόν, κι ἐμεῖς αὐτὰ ποὺ μπορούμε, καὶ ὁ Θεὸς θὰ κάνει ἀσφαλῶς αὐτὰ ποὺ δὲν μπορούμε. Μπορούμε π.χ. νὰ εἴμαστε πιστοὶ στὴν Ὁρθοδοξία, νὰ μὴν ἀκολουθοῦμε αἰρετικές δοξασίες ἢ ξένες ιδεολογίες, νὰ ἐκκλησιαζώμαστε συχνὰ καὶ νὰ συμμετέχουμε στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νὰ βρίσκουμε τὴν χαρὰ καὶ τὴν προκοπὴ στὸν Χριστὸ καὶ ὄχι στὸν καταναλωτικὸ τρόπο ζωῆς, στὴν μέθη, στὰ ναρκωτικά, στὸ σέξ, στὴν μαγεία καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες ἀπάνθρωπες νεωτερίστικες συνήθειες.

Μπορούμε, ἐπίσης, νὰ συνεργαστοῦμε σὲ συνοικιακὸ, ἐνοριακὸ καὶ τοπικὸ ἐπίπεδο σὲ θέματα κοινού ἐνδιαφέροντος καὶ κοινῆς προόδου, μὲ ἀλληλοβοήθεια, ἀλληλοκάλυψη, ἀλληλοκατανόηση καὶ ἀλληλοσυμπλήρωση. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἰδιαίτερα στὴν γειτονιά, στὴν περιφρούρηση τῶν παιδιῶν, στὴν προστασία τῶν ἀδυνάτων, στὴν προφύλαξη τῶν διπλανῶν μας ἀπὸ τοὺς πάσης λογῆς κλέφτες, λωποδύτες καὶ ληστές, καὶ στὴν στήριξη τῶν πιὸ ἀδυνάτων. Μπορούμε ἀκόμη νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ κομματικές καὶ ὁργανωσιακὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ τόσο μᾶς χωρίζουν. Θὰ μπορούσαν, ἐπίσης, οἱ ἀδελφοὶ μας καπνιστὲς νὰ ἐλαττώσουν τὸ κάπνισμα, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐξοικονόμηση 4 δις εὐρώ, ποὺ καταναλώνονται ἐτησίως, ἀλλὰ πρὸ πάντων γιὰ τὴν προστασία τῆς ὑγείας ὅλων.

Αλήθεια, δὲν θὰ μπορούσαν ἀρκετοὶ ἀδελφοί μας, ποὺ ἔχουν σχηματίσει πολιτικές καὶ κοινωνικὲς κινήσεις μὲ ἐλληνορθόδοξο πρόγραμμα νὰ συνεργαστοῦν καὶ νὰ ἀποτελέσουν ἕναν κοινὸ φορέα καὶ νὰ συμβάλλουν στὴν ἀποκατάσταση τοῦ ἐλληνορθόδοξου τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας, ποὺ ὅλοι αἰσθανόμαστε καὶ ζοῦμε ὡς μέλη τοῦ ἐνὸς σώματος καὶ ἐπομένως κάθε πόνος καὶ δυσκολία ἀλλὰ καὶ κάθε χαρὰ καὶ προκοπὴ νὰ ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ κοινού γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ;

Ἐμπρός, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες. Ἄς σταματήσουμε νὰ καλυπτώμαστε πίσω ἀπὸ τὴν πολυλάλητη ἀδυναμία καὶ ἀνεπάρκειά μας καὶ ἄς στηριχτοῦμε στὴν παντοδυναμία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ στὴν δύναμη ποὺ φέρνει ἢ ἐνότητα καὶ ὁ κοινὸς ἀγώνας.

Ἄς εἴμαστε δὲ βέβαιοι ὅτι, ἐὰν ἐμεῖς κάνουμε αὐτὸ ποὺ μπορούμε, ὁ Παντοδύναμος Θεὸς μας θὰ κάνῃ πάλι τὸ θαῦμα Του καὶ θὰ βοηθήσῃ τοὺς ἀγωνιστὲς νὰ συμβάλουν στὴν ἐπ' ἀγαθῷ ὅλων ἀντιμετώπιση τῆς παρούσης δυσχερεστάτης συμφορᾶς καὶ στὴν βελτίωση τῶν θεμάτων, τόσο τῶν οικονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ὅσο καὶ τῶν πνευματικῶν, ποὺ εἶναι καὶ τὰ κυριότερα. Ὁ καθένας ἄς πράξῃ τὸ καθήκον του.

Β. Τσούπρας

Κλαψίγελο

- Πού πας, μπαρμπα-Γιώργο, ἔτσι φουριόζος;
- Πάω στὴν παρέλαση να δῶ και να θαυμάσω τους Νεοέλληνες πολιτικούς να στεφανώνουν τους ανδριάντες των ηρώων που είπαν το μεγάλο «ΟΧΙ» και δόξασαν τὴν Ἑλλάδα σε ὅλο τὸν κόσμο.
- Καλὸς εἶσαι και του λόγου σου. Πᾶς να θαυμάσεις αυτούς που λένε σε ὅλους «Ναι» και κάνουν πως τάχατες τιμούν τους ἥρωες του μεγάλου «ΟΧΙ». Δεν σου φαίνεται μασκαριλίκι;
- Εἶσαι υπερβολικὸς, καημένη μου! Απλῶς, λένε στους ξένους «Ναι» ἀλλὰ σε μας λένε «ΟΧΙ» στὴν πρόοδο. Εἶδες τι ἐξυπνοὺς πολιτικούς που ἔχομε; Κοροϊδεύουν ὅλους και ζουν αυτοὶ καλά κι ἐμεῖς χειρότερα. Και μάλιστα χειρότερα και ἀπὸ τα χοιρὸ...τερα.

Ἡ τσούχτρα

Παναγιώτης Χιώτης (1933-2013)

Ὁ αἰμίνηστος Παναγιώτης Χιώτης, θεολόγος καθηγητῆς, γεννήθηκε στὰ Λαγκάδια Γορτυνίας τὸ 1933. Οἱ γονεῖς του, Ἰωάννης καὶ Μαρία, ἀπέκτησαν ἑπτὰ παιδιά, πέντε ἀγόρια καὶ δύο κορίτσια: τὸν Μιχάλη, τὸν Γιώργο, τὸν Θεόδωρο, τὸν Παναγιώτη, τὸν Ἀγγελο, τὴν Σταυρούλα καὶ τὴν Μάρθα. Ἡ μητέρα τους πέθανε πολὺ ἔνωρίς καὶ ἔμεινε ὁ Παναγιώτης ὀρφανὸς 4 ἐτῶν καὶ ὁ Ἀγγελος 2 ἐτῶν. Μεγάλωσαν μὲ πολλὴ φτώχεια καὶ πολλὲς στερήσεις (τὰ δύο μικρὰ τὰ ἐπαίοναν οἱ Ἴταλοι στὸ στρατόπεδο καὶ τὰ τᾶϊζαν).

Ὁ πατέρας τους ἦταν ὑπάλληλος τῆς ἐφορίας Μεγαλονπόλεως (κλητῆρας), ὅπου εἶχαν μετακομίσει ἀπὸ τὰ Λαγκάδια. Ἀγωνίστηκε πολὺ ὁ Μπαρμπα-Γιάννης, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσαν, νὰ βάλει στὴν Ἀθῆνα σὲ διάφορες δουλειὲς τὰ ἀγόρια του. Ὁ αἰμίνηστος καὶ ἀξιαγάπητος ἀπ' ὅλους Παναγιώτης σπούδασε Θεολογία, ἐργαζόμενος στὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου στὴν Γούβα. Ἐνυμφεῦθη τὸ 1966 τὴν συμφοιτήριά του Ἀναστασία Δρακοπούλου, γόνο ἱερατικῆς οἰκογενείας –ὁ πατέρας τῆς καὶ δύο ἀδέρφια τῆς ἦταν κληρικοί. Ἀπὸ τὸν γάμο τους, μὲ τὸ θεῖο θέλημα, ἀπέκτησαν μία κόρη, τὴν Μαρία, ποὺ εἶναι κατηγήτρια φιλόλογος καὶ ἔχει ἀποκτήσει δύο κόρες.

Ὁ αἰμίνηστος Παναγιώτης ἔζησε ὡς τέλειος ἄνθρωπος, σύζυγος καὶ πατέρας, ἀξιαγάπητος ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους στὴν κοινωνία καὶ περιοχὴ τῆς Βάρδας νομοῦ Ἠλείας, ὅπου ἔζησε μετὰ τὸν γάμο του καὶ ὑπηρετήσε ὡς καθηγητῆς ἐπὶ 34 συνεχῆ ἔτη. Σκόρπισε παντοῦ κατανόηση καὶ πολλὴ ἀγάπη. Εἶχε ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ μὲ κηρύγματα, ὁμιλίες καὶ ἄρθρα διέδιδε παντοῦ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία, σκόρπισε παντοῦ τὸ πνεῦμα τῆς πίστεως καὶ τῆς

Ἡ οἰκογένεια ὡς μέσον εὐτυχίας

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

γένεια, ξεκίνησε ἀπὸ μιὰ ἀπροσδόκητη διαπίστωση: «οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς». Καὶ ὅταν τοὺς συμβούλεψε «ἐνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα...» δὲν ὑπῆρχε κανένας πατέρας καὶ καμμιά μητέρα πάνω στὴν γῆ. Ἐτσι, ἔδειξε ὅτι μιλοῦσε

γιὰ ὅλα τὰ ζευγάρια, ποὺ θὰ ζευγάρωναν στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Τόσο σοβαρό, τόσο μεγάλο, τόσο ἱερὸ πρᾶγμα ἦταν ἡ οἰκογένεια ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τῆς. Κι ἔβαλε τόσες χαρὲς καὶ τόσες γλύκες ὁ Μεγαλοδύναμος μέσα στὴν ζωὴ τῆς οἰκογενείας, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζει τὸν Παράδεισο, καὶ τόσα βάσανα καὶ θλίψεις, γιὰ νὰ τὸν ἀποζητᾶμε.

Πρέπει, λοιπόν, κι ἐμεῖς νὰ πάρομε πολὺ στὰ σοβαρὰ τὴν οἰκογένεια καὶ νὰ τὴν θεωροῦμε ὄχι μόνον μέσο καὶ τρόπο εὐτυχίας ἀλλὰ τὴν ἴδια τὴν εὐτυχία. Ὑπάρχουν μερικοὶ διανοούμενοι Χριστιανοί, ποὺ πιστεύουν ὅτι μπορεῖ ἡ οἰκογένεια νὰ λειτουργήσῃ σωστά, ἐὰν ἀκούσει κάποιες συμβουλὲς καὶ τὶς ἐφαρμόσει. Μὰ ὁ, τι χρειάζεται ἡ οἰκογένεια, γιὰ νὰ πετύχει, τὸ ἀκούσε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν δημιουργὸ τῆς. Τώρα ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο νὰ τοὺς πεῖ, παρὰ μόνον ὅτι ἐσύ, Νυμφίε, εἶσαι τύπος Χριστοῦ καὶ σύ, Νύμφη, εἶσαι τύπος Ἐκκλησίας.

Αὐτὰ τὰ δύο κεφαλαιῶδη μυστήρια, ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία, δὲν εἶχαν ἀκόμα ἀποκαλυφθῇ στὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας. Ἐὰν κάποιος σύζυγος σήμερα ἔχει νοῦν καὶ καρδιά καὶ σῶμα Χριστοῦ, ὅπως ἔχουν ὅλοι οἱ σύζυγοι, ποὺ κοινωνοῦν Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, τότε ὁ Χριστὸς ποὺ εἶναι μέσα του ξέρεῖ τί πρέπει νὰ κάνει. Ὁ λόγος ποὺ γράφονται ὁμιλίες καὶ τυπώνονται βιβλία εἶναι γιατί πολλοὶ ἀπὸ μᾶς εἴμαστε διχασμένοι καὶ χαμένοι μέσα στὸν κόσμο. Καὶ πᾶμε πρὸς τὸ σωστὸ καὶ τὴν ἀλήθεια ὄχι μὲ τὸν σωστὸ τρόπο τῆς Ἐκκλησίας (ἁγιασμὸς καὶ θεία κοινωνία) ἀλλὰ μὲ τοὺς τρόπους τοῦ κόσμου, δηλ. μὲ τὴν ἡθικολογία.

Ὅταν ὁ μακαριστὸς πλὴρον πρῶην Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔλεγε στοὺς νέους «Ἐλάτε στὴν Ἐκκλησία, ὅπως εἴστε», αὐτὸ ἐννοοῦσε, ἐλάτε μὲ τὴν πλάτη ἀνάποδα, ἀφοῦ δὲν ἔχετε μάθει τὸν εὐθὺ τρόπο τοῦ «κατὰ πρόσωπον». Κι αὐτό, γιατί ὁ Σωτήρας μας, ποὺ «ἐνανθρώπησε», ξέρεῖ νὰ διορθώνει τοὺς τρόπους, ἐκεῖνο ποὺ σέβεται εἶναι ἡ ἐλεύθερη θέλησή μας.

ἀγάπης, ὄντας ὁ ἴδιος μειλίχιος καὶ εἰρηνικὸς πρὸς ὅλους καὶ μαχητικὸς ἐν ἀγάπῃ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὑπῆρξε φίλος καὶ συνεργάτης τῶν Ἐπάλξεων. Τὸν ταλαιπώρησε ἡ ἀσθένεια ἐπὶ 50 ἡμέρες στὸ Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο καὶ ἀναπαύτηκε στὶς 16 Ὀκτωβρίου.

Ἡ σορὸς του μεταφέρθηκε στὴν Βάρδα Ἠλείας, ὅπου ἐψάλη καὶ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία του. Χοροστάτησε ὁ ἐπίσκοπος Ὠλένης κ.κ. Ἀθανάσιος μὲ τὴν συνοδεία δύο ἀρχιμανδριτῶν, τῶν Φιλαρέτου Πανοπούλου καὶ Χριστοφόρου Κωλέτη, καὶ δώδεκα ἱερέων τῆς περιοχῆς.

Πλήθος δὲ κόσμου παρηκολούθησε τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία καὶ τὸν συνῶδευσε μέχρι τοῦ τάφου, ποὺ εἶχαν προνοήσει νωρίς καὶ ἐτοιμάσει μὲ τὴν σύζυγό του, μὲ τὴν ὁποία ἔζησαν μαζὶ ἐπὶ 50 ἔτη μὲ ἀπειρη ἀγάπη. Ἐπικηδεῖους ἀπηύθυναν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο, οἱ συνάδελφοι καὶ φίλοι Τσούπρας Βασίλειος, θεολόγος–ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων καὶ ὁ Ζαχαριάδης Νικόλαος, καθηγητῆς θεολόγος σὲ σχολεῖο τοῦ Πύργου. Ἐπίσης, ἐπικήδριο ἐξεφώνησε ἡ ἀνιψιά του, διδασκάλισσα Θεοδώρα Τρίγκα-Μπίρη, τὴν ὁποία εἶχε βοηθήσει νὰ σπουδάσει.

Ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του μὲ τὶς ἐγγονοὺλες του ἀπευθύνουν ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ σὲ ὅλους ὅσους τὸν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους καὶ τὸν σεβασμὸ τους καὶ εὐχονται στοὺς ἰδίους καὶ στὶς οἰκογένειές τους μακροημέρευση καὶ ὑγεία. Τὸ 40/νθήμερο μνημόσυνό του θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ 24 Νοεμβρίου στὸν Ἰ. Ν. Αγ. Τριάδος Βάρδας Ἠλείας.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη πολυαγαπημένε μας.

Πρόταση συνεργασίας

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

φελωμάτων καὶ ἡ ἔκλαμψη τοῦ φωτὸς, τῆς ἀληθείας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Πράγματι, ἔχομε μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ θεῖο φωτισμὸ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἐνδυνάμωση, γιατί τὰ ἄλλοπρόσαλλα καὶ καταστρεπτικὰ γιὰ τὴν χώρα μας γεγονότα μᾶς βυθίζουν συνεχῶς σὲ πελαγὴ ἀπελπισίας καὶ ἀπογνώσεως, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ μὲν κακὸ νὰ ὀργιάζῃ, οἱ δὲ Ἕλληνες πολῖτες νὰ ἀδρανοῦν. Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι ὅτι καὶ ὅλοι οἱ κατὰ κάποιον τρόπο ἀγωνιστικοὶ τῆς χώρας μας παράγοντες, πρόσωπα καὶ ὁμάδες, δυσκολευόμαστε νὰ συνεργαστοῦμε καὶ ν' ἀγωνιστοῦμε ἀπὸ κοινού γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ.

Γι' αὐτό, σᾶς ἀπευθύνουμε τὴν ὑστατὴ αὐτὴν ἔκκληση καὶ σᾶς παρακαλοῦμε **νὰ στέρξετε ἐπιτέλους στὴν δημιουργία ἐνὸς συνεργατικοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ φορέως** γιὰ τὴν σοβαρὴ μελέτη τῶν κοινῶν μας προβλημάτων, τὴν σωστὴ ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ, τὴν συνεχῆ παρέμβαση στὸ κοινωνικοπολιτικὸ γίνεσθαι τῆς χώρας καὶ τὴν συμμετοχὴ στὶς ἐπικείμενες βουλευτικές, εὐρωπαϊκὲς καὶ δημοτικὲς ἐκλογές, μὲ ὀρθολογικὸ πρόγραμμα καὶ μὲ ἀξιόπιστη ἐμφάνιση.

Ὅσοι, λοιπόν, συμφωνοῦμε στὸν κοινὸ ἀγῶνα γιὰ τὸν σεβασμὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ περιβάλλοντος, γιὰ τὴν προστασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν ἐπικράτηση δημοκρατικῶν, κοινωνικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀνατροπὴ τῆς μνημονιακῆς ὑποτέλειας καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐθνικῆς συνοχῆς καὶ προόδου, **καλοῦμεθα ἀπὸ τὸν πάντα ἐνώνοντα Σωτήρα Χριστὸ νὰ συνέλθωμε τὸ γρηγορότερο καὶ νὰ ἀποφασίσωμε τὰ δέοντα.**

Ἐπειδὴ «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί», εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ προχωρήσωμε στὶς παραπάνω ἐνέργειες μὲ ὁσοδύναμη συμμετοχές.

Μὲ τὴν ἐλπίδα εὐνοϊκῆς ἐκ μέρους σας ἀνταποκρίσεως σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ **περιμένουμε τὶς προτάσεις σας, τὸ ἀργότερο μέχρι 9 Νοεμβρίου.**

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνεργασίας
Κόκκορη Μαγδαληνὴ
Μπαμπιλῆς Βασίλης
Τσούπρας Βασίλης

Σ τ ῶ μ ε ν κ α λ ῶ ς

Γενική ἀστάθεια

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, ὅλη μας ἡ ζωὴ εἶναι ἓνας ἀγώνας. Ἀγώνας γιὰ τὴν ἐπιβίωση, ἀγώνας γιὰ σπουδές, ἀγώνας γιὰ ἐργασία, ἀγώνας γιὰ τὴν ἐλευθερία, ἀγώνας γιὰ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Παντοῦ καὶ πάντοτε ἀγώνας.

Ἀλλωστε αὐτὸς ἦταν καὶ ὁ τίτλος τοῦ περασμένου φύλλου τῶν Ἐπάλλεων, στὸ ὁποῖο ἀναλύσαμε γιὰτὶ καὶ πῶς πρέπει νὰ ἀγωνιζώμαστε. Τονίσαμε, ὅπως θὰ ἐνθυμήστε, ὅτι κάθε ἑλληνορθόδοξος χριστιανός, ταυτοχρόνως πρὸς τὸν προσωπικὸ τοῦ ἀγῶνα, πρέπει νὰ ἀγωνίζεται καὶ γιὰ τὴν προάσπιση, διάδοση καὶ ἐπικράτηση τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, ὅπως εἶναι ἡ ἑλληνορθόδοξη πίστις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ δίκαιη πολιτεία.

Δὲν χρειάζεται νὰ περιγράψουμε ἐδῶ τὴν ἀντιχριστιανικὴ, τὴν ἄδικη καὶ ἀπάνθρωπη πραγματικότητα μέσα στὴν ὁποία ζοῦμε καὶ πορευόμαστε. Καθημερινῶς γινόμαστε μάρτυρες ποικίλων παραβάσεων, πολλαπλῶν ἐγκλημάτων, ἀνηθικῶν πράξεων, στυγνῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ γενικῆς ἀναληγσίας. Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ κάνουν μόνον οἱ λαθρομετανάστες, στοὺς ὁποίους φορτῶνουμε ὅλη τὴν κακοδαιμονία τῆς χώρας μας, ἀλλὰ τὰ κάνουν κυρίως οἱ συμπατριῶτες μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι βαπτισμένοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, χωρὶς ὅμως αὐτὸ νὰ τοὺς πειράζῃ γιὰ νὰ πραγματοποιοῦν τὰ ἐγκλήματά των.

Ἄν κοιτάξουμε γύρω μας καὶ μέσα μας, θὰ διαπιστώσουμε μὲν ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴμαστε χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, θὰ παρατηρήσουμε δὲ ταυτοχρόνως ὅτι ὑπάρχει τόση παρακοή, τόση διάσταση μεταξὺ πίστεως καὶ ζωῆς, λόγων καὶ ἔργων, θεωρίας καὶ πράξεως, ὥστε δικαίως ἀναρωτιέται κανεὶς, ποῦ ζοῦμε!

Ἔτσι, ἡ χώρα μας μὲ τοὺς ὀκτῶ χιλιάδες ναοὺς, τοὺς ὀκτῶ χιλιάδες κληρικούς, τοὺς ὀκτῶ χιλιάδες θεολόγους, τοὺς ἐνενήντα περίπου μητροπολίτες, τὰ χιλιάδες μοναστήρια καὶ ἡσυχαστήρια, τὶς ἑκατοντάδες ὀρθοδόξων ἀδελφοτήτων καὶ χριστιανικῶν ἐντύπων ἔχει καταντήσει τόπος τῆς μεγάλης διαφθορᾶς, τῆς ἐξουσιαστικῆς ἀπανθρωπιᾶς, τῆς δεσποτοκρατίας, τῆς διακινήσεως λευκῆς σαρκὸς καὶ τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῆς παντοδαποῦς ἐκμεταλλεύσεως. Ἄν σ’ αὐτὰ προσθέσῃ κάποιος καὶ τὴ δράση τῶν αἰρετικῶν, τότε ἡ εἰκόνα τῆς πατρίδος μας γίνεται ἀκόμη πιὸ ζοφερή.

Ἀνάγκη γιὰ σταθερότητα

Τὶ μπορούμε ὅμως νὰ κάνουμε ἑμεῖς, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες; Τὶ μπορούμε νὰ κάνωμε ὅλοι ὅσοι, παρὰ τὶς προσωπικὲς μας ἀτέλειες, δὲν θέλωμε νὰ γίνωμε οὔτε αἰρετικοί, οὔτε ἄθαιοι, οὔτε ὑλιστές, οὔτε ἐγκληματίες; Τὶ νὰ κάνωμε; Νὰ κάνωμε κι ἑμεῖς αὐτὸ ποῦ ἔκανε καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ, ὅταν εἶδε τὸν συναρχηγό του καὶ μάλιστα τὸν πρῶτο στὴν τάξη, τὸν

λαμπρὸ Ἑωσφόρο, νὰ ἐγείρῃ ἀνταρσία κατὰ τοῦ Θεοῦ. Νὰ φωνάξωμε δηλαδὴ καὶ ἑμεῖς «στῶμεν καλῶς». Ἀσφαλῶς ὄχι μόνον νὰ φωνάξωμε ἀλλὰ καὶ νὰ προσπαθήσωμε νὰ στῶμεν καλῶς.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ, ὅμως, κάθε ὀρθόδοξος πιστὸς νὰ διεξάγῃ μὲ ἐπιτυχία τὸν προσωπικὸ του ὡς καὶ τὸν κοινωνικὸ τοῦ ἀγῶνα, πρέπει, πρῶτα ἀπ’ ὅλα, νὰ εἶναι σταθερὸς στὴν ὀρθόδοξη πίστις καὶ νὰ βίωνῃ τὸν ἑλληνορθόδοξο τρόπο ζωῆς καὶ πολιτείας. Πρέπει, δηλαδή, νὰ στέκεται καλὰ στὰ πόδια του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ προχωρήσῃ καὶ ἓνα βῆμα πιὸ πέρα. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἰσχυρίζεται κάποιος ὅτι εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανὸς ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιβεβαιώνῃ αὐτὴ τοῦ τὴν πίστις μὲ τὴ ζωὴ του, μὲ τὰ ἔργα του καὶ μὲ τὴν ἐν γένει πολιτεία του.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὀφείλομε πρῶτα ἀπ’ ὅλα νὰ προσπαθοῦμε συνεχῶς νὰ μένωμε σταθεροὶ στὴν ὀρθόδοξη πίστις καὶ νὰ ἀπαλλασσόμεθα διαρκῶς ἀπὸ τὶς ξένες ἐπιδράσεις, οἱ ὁποῖες προέρχονται εἴτε ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴ νοοτροπία, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἰνδοῦστικὴ θεωρία, εἴτε ἀπὸ τὴν περσικὴ δυαρχία, εἴτε ἀπὸ τὴν παπικὴ δεσποτοκρατία, εἴτε ἀπὸ τὸν προτεσταντικὸ εὐσεβισμό, εἴτε ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀντιορθόδοξη, ἀνήθικη καὶ καταναλωτικὴ πρακτικὴ. Εἶναι, πράγματι, ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαχθοῦμε ἀπὸ τὶς ξένες ἐπιδράσεις, γιὰτὶ αὐτὲς ἔχουν μπεῖ τόσο πολὺ μέσα στὴ ζωὴ μας καὶ στὴ συμπεριφορὰ μας, ποὺ πολλὲς φορές, ἀκόμη καὶ κληρικοὶ καὶ θεολόγοι, λέγουν καὶ γράφουν ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα ἀπὸ τὴν καθολικὴ ὀρθοδοξία καὶ μάλιστα χωρὶς κἂν νὰ τὸ ὑποψιάζωνται. Ακριβῶς αὐτὲς οἱ ἀλλοπρόσαλλες ἐπιδράσεις μπαίνουν ἐμπόδιο καὶ στὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων.

Γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιά

Κυριακὴ 1 Δεκεμβρίου καὶ ὥρα 11 π.μ.
Αἵθουσα «Ἐπάλλεις»,
Ζήνωνος 3, β’ ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὰ παιδιά γίνεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ καὶ περιλαμβάνει ἄσματα μὲ θέμα τὸ παιδί, παιδικὰ δρώμενα, παραδοσιακοὺς χοροὺς καὶ κεράσματα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας ποὺ ἔχουν παιδιά καὶ ἐφήβους νὰ λάβουν μέρος, γιὰ νὰ συνηθίζουν τὰ νειάτα σὲ εὐρύτερες οἰκογενειακὲς χαρὲς καὶ σὲ δημιουργικὲς ἀπασχολήσεις.

Εἴσοδος ἐλεύθερη γιὰ ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους..

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα
«Ἐπάλλεις», τηλ. 210 52 30948, 6987 353063.

Ταυτοχρόνως, ὀφείλομε νὰ διαφοροποιοῦμε τὸν τρόπο ζωῆς καὶ πολιτείας μας ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὴ διεφθαρμένη διαγωγὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀπωλείας, νὰ ἀπεγκλωβιζόμαστε ἀπὸ κάθε κομματικὴ, δεσποτοκρατικὴ, ὀργανωσιακὴ, ἀκόμη καὶ ἀπὸ κάθε κακὴ οἰκογενειακὴ ἐξάρτηση καὶ νὰ προσαρμόζωμε τὴ ζωὴ καὶ τὴν συμπεριφορὰ μας πρὸς τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τῶν ἀγίων καὶ ἀγωνιστῶν τῆς πίστεως μας. Δὲν μπορεῖ ἓνας ὀρθόδοξος χριστιανὸς νὰ εἶναι μασσόνος, κεφαλαιοκράτης, φασίστας, ἱμπεριαλιστῆς, δεσποτικός, ἀλαζόνας καὶ ἐκμεταλλευτῆς.

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ ἡ ζωὴ καὶ οἱ πράξεις του δὲν ἀποπνέουν τὸ ἄρωμα τῆς ὀρθοδόξου πνευματικῆς κοινωνικότητος ἀλλὰ σκορποῦν τὴ δυσοσμία τοῦ φασισμού, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας καὶ ποῦ δὲν μετανοεῖ ποτὲ γι’ αὐτὴ τὴν συμπεριφορὰ του πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὸ χριστιανισμό, ἔστω καὶ ἂν αὐτοκαλεῖται ὀρθόδοξος καὶ μάλιστα σουπερ ὀρθόδοξος. Τονίζομε αὐτὴν τὴν ἀντίθεση, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, γιὰτὶ πάρα πολλοὶ ἔχουν ἐμφανιστῇ ὡς σωτήρες τοῦ ἔθνους ἀλλὰ στὴν οὐσία ἦσαν λύκοι ἄρπαγες μὲ ἔνδυμα προβάτου.

Ὁμαδικὴ δράση

Εκεῖνο, ὅμως, ποῦ εἶναι ἀκόμη ἀπαραίτητο εἶναι ἡ συνεργασία καὶ ἡ σύμπραξη ὅλων τῶν ἀγωνιζομένων ὀρθοδόξων. Ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ δὲν εἶπε «ἄς σταθῶ καλῶς» ἀλλὰ «στῶμεν καλῶς», ἀπευθύνθηκε δηλαδὴ καὶ στοὺς ἄλλους ἀγγέλους καὶ τοὺς κάλεσε σὲ κοινὴ ἀντίσταση καὶ ἐνιαία δράση κατὰ τῆς ἀπειθείας. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τοὺς δύσκολους καιροὺς ποῦ ἀναλάμβαναν κοινὸ ἀγῶνα κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποῦ διοργάνωναν συνόδους καὶ λοιπὲς συνάξεις γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῶν πολλαπλῶν αἰρετικῶν. Γιατὶ, λοιπόν, ἑμεῖς δὲν κάνομε τὸ ἴδιο;

Ἐμπρὸς, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, στῶμεν καλῶς καὶ ἀγωνισθῶμεν κοινῶς. Ἄς τροφοδοτοῦμε συνεχῶς τὴν ὀρθόδοξη πίστις καὶ ζωὴ μας μὲ τὸ συχνὸ ἐκκλησιασμό, μὲ τὴ μυσηριακὴ ζωὴ, μὲ τὴ συνεχὴ μετάνοια, μὲ τὴ τακτικὴ ἀνάγνωση ὠφελίμων βιβλίων, μὲ τὴ συχνὴ παρακολούθηση ὀρθοδόξων ὁμιλιῶν καὶ ἀγωνιστικῶν συγκεντρώσεων καὶ προπαντὸς μὲ τὴν συνεργασία μὲ ἄλλους πιστοὺς πρὸς ἀλληλοστήριξη καὶ κοινὴ δράση.

Ἔτσι, θὰ σχηματίσωμε τοὺς πρῶτους συνοικιακοὺς καὶ ἐνοριακοὺς πυρῆνες καὶ στὴ συνέχεια τὶς πρῶτες τοπικὲς καὶ περιφερειακὲς ἐνώσεις μὲ σκοπὸ, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχουμε ἀναφέρει, τὴ δημιουργία ἐνὸς κοινοῦ καὶ ἀξιόπιστου κινήματος γιὰ τὸν συντονισμό τῶν ἐπὶ μέρους ἐνεργειῶν καὶ κινήσεων πρὸς διεξαγωγὴ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν κοινὴ ὠφέλεια καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία. Γένοιτο!

Βασ. Τσούπρας

ΔΗΛΩΣΗ Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικολάου

28 Ὀκτωβρίου 2013

Σήμερα γιορτάζουμε μιὰ μέρα δόξας τῆς ἱστορίας μας, μιὰ μέρα πανηγυρικῆς ἀπόδειξης τῆς ἡρωικῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς μας. Ὅλοι οἱ τότε ἰσχυροί, Γερμανοὶ καὶ Ἰταλοὶ, ἐναντίον μας. Οἱ γονεῖς μας φτωχοί, μικροί, ἀδύνατοι. Δυνατοὶ ὅμως στὴν ψυχὴ, μεγάλοι στὰ ὀράματα, πλούσιοι σὲ ἰδανικά. Μὲ κυβερνήτες ποὺ ἀκούγαν τὸν ἀναστεναγμὸ τῆς ἱστορίας καὶ ἤξεραν νὰ ἐκφράζουν τὴ φωνὴ τοῦ λαοῦ στὶς ἀπειλὲς τῶν ξένων καὶ ὄχι τὴ λαίμαργη βούληση τῶν ἀδίστακτων δυνάμεων στὸν γονατισμένο καὶ τότε λαό. Τὸ ΟΧΙ δὲν τὸ εἶπε ἓνας· τὸ εἶπε ὁλόκληρος ὁ λαός. Ἀπλά, βρέθηκε αὐτὸς ποῦ συνδύασε τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐξουσίας του μὲ τὸν παλμὸ τοῦ λαοῦ.

Καὶ σήμερα ἡ πατρίδα μας βρίσκεται σὲ ἰδιότυπη ἐμπόλεμη κατάσταση καὶ ζεῖ σὲ κατοχή. Καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δυστυχῶς Γερμανικὴ. Καὶ ὄχι μόνον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, θύματα καὶ τῆς δικῆς μας ἀπερισκεψίας καὶ μικρόνοιας, ξεγελαστήκαμε καὶ παρασυρθήκαμε σὲ ἀνόητη ζωὴ. Χαλάσαμε ὡς λαός. Τὶς τελευταῖες δεκαετίες φροντίσαμε νὰ καταστρέψουμε ἕνα-ἓνα τὰ θεμέλιά μας, τοὺς βωμοὺς καὶ τὰ ἱερά μας, πίστις, παιδεία, παράδοση, ἴστο-

ρία, γλῶσσα, θεσμούς, ἀξίες. Γι’ αὐτὸ καὶ δὲν ἀντέξαμε τὴ σύγχρονη ἐπίθεση. Καὶ νὰ ποῦ φτάσαμε! Μέσα σὲ λίγα χρόνια βλέπουμε τὶς περιουσίες μας νὰ χάνονται, τὴν ἀνεργία νὰ αὐξάνεται, τοὺς νέους μας νὰ ἐκπατρίζονται, τὸν λαό μας νὰ πεινᾶει, τὴν ἀξιοπρέπειά μας νὰ ἐξανεμίζεται, τὴ χώρα μας νὰ ἀδειάζει. Βουλιάξαμε σὲ χρεὴ καὶ δάνεια, βυθιστήκαμε σὲ προβλήματα καὶ ἀδιέξοδα, γεμίσαμε συσσίτια.

Ἄν συνεχίσουμε ἔτσι, σὲ λίγο θὰ τρῶμε μπομποτά καὶ κονσερβαρισμένες τροφές. Ἄν τὰ βρίσκουμε κι’ αὐτά. Ἡ ἐλληνικὴ σημαία δὲν θὰ μονοπωλεῖ τὴν κυριαρχία μας σὲ αὐτὸν τὸν τόπο. Κάποιες ἄλλες ξένες σημαίες θὰ θυμίζουν τὰ λάθη μας καὶ τὴν κατοχικὴ μανία ἄλλων λαῶν. Κάτι πρέπει νὰ ἀλλάξῃ. Τώρα. Ἄμεσα. Χωρὶς δεύτερη σκέψη, δίχως καμμία καθυστέρηση. Αὐτοὶ ποῦ μὲ τὴν ψήφο μας διαχειρίζονται τὶς τύχες μας ἴσως ἀποκατέστησαν τὴν ἀξιοπιστία μας στὸ ἐξωτερικόν, ἴσως μείωσαν τοὺς δείκτες τῆς

ὑφeses, ἴσως δημιούργησαν πρωτογενὲς πλεόνασμα. Ἔτσι μᾶς λένε. Δὲν θέλουμε νὰ τοὺς ἀδικήσουμε, τοὺς πιστεύουμε. Οἱ ἴδιοι ὅμως φορολόγησαν ἀδυσώπητα τὸν

λαό, δημιούργησαν στρατιᾶς ἀνέργων, πλήθη πεινασμένων καὶ ἀπελπισμένων, ἑκατομμύρια φτωχῶν καὶ λεγεῶνες αὐτοεξορίστων. Καὶ τὸ χειρότερο, γέννησαν πολιτικὰ μορφώματα καὶ κοινωνικὰ ἐκρηκτικὰ μείγματα

ποῦ, ἂν δὲν γίνεῖ κάτι σύντομα, θὰ βρεθοῦμε μέσα σὲ μιὰ κοινωνία ἀνεξέλεγκτης ἀναρχίας καὶ ἀνασφάλειας, βίας καὶ ἐγκλήματος, διάλυσης καὶ καταστροφῆς, διχασμένοι καὶ ἀγριεμένοι, μὲ κυβερνήτες χωρὶς ἀξίες, δίχως ὑπόληψη καὶ σοβαρότητα, πραγματικὰ ἐπικίνδυνους. Αλήθεια, ποῖος θὰ πάρει αὐτὴ τὴν εὐθύνη; ποῖος θὰ ἀντέξει τὸν αἰώνιο στιγματισμὸ τῆς ἱστορίας;

«Ποτὲ ἡ χώρα δὲν ἦταν σὲ χειρότερο σημείον», εἶπε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες κάποιος ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἀντιπολιτευόμενους πολιτικούς. Καὶ ἔχει δίκιο. Ἀλλὰ καὶ

ποτὲ δὲν εἶχε τόσο ἐπικίνδυνες πολιτικὲς ἐναλλακτικὲς λύσεις. Τὸ παρὸν τῆς χώρας εἶναι δραματικό. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον της πολὺ ζωφερό. Ὅχι γιὰτὶ δὲν ὑπάρχουν λύσεις, ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν βρίσκονται πολιτικοὶ μὲ καθαρὴ σκέψη καὶ ἐξυπνάδα, μὲ ἥρωισμό καὶ τόλμη. Τουλάχιστον στὸ ὁράτὸ πολιτικὸ φάσμα.

Δὲν θέλουμε πολιτικούς ποῦ μόνο νὰ ψηφίζουν κατὰ παραγγελία νόμους. Θέλουμε ἄνθρώπους νὰ μᾶς κυβερνήσουν, ἴσως νὰ μᾶς διορθώσουν. Ὅχι νὰ μᾶς τιμωρήσουν γιὰ τὰ δικά τους κυρίως λάθη. Τοὺς θέλουμε νὰ εκπροσωποῦν τὸν λαὸ στοὺς δανειστὲς. Ὅχι τὸ ἀντίστροφο. Δὲν ἀντέχουμε πολιτικὲς συμβίβασμοι, γιὰτὶ ἡ ἀξιοπρέπειά μας δὲν ἐπιδέχεται οὔτε καθυστερήσεις οὔτε καὶ μισὲς λύσεις. Δὲν τοὺς ψηφίσαμε γιὰ νὰ μᾶς στύψουν στὸ ὄνομα τῆς Εὐρωπαϊκῆς σκοπιμότητος οὔτε γιὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν πίστις μας στὸν Τριαδικὸ Θεὸ μὲ τὴν ὑποτέλειά μας στὴ μνημονιακὴ Τρόικα. Δὲν τοὺς ἐκλέξαμε γιὰ νὰ μᾶς δέσουν μὲ εὐρωπαϊκὲς χειροπέδες οὔτε γιὰ νὰ ὑπογράψουνε τὸν ὑπαρκτικὸ ἐκφυλισμὸ μας, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐκφράζουν τὴ δόξα τοῦ ἱστορικοῦ λαοῦ μας. Δὲν τοὺς ψηφίσαμε γιὰ

συνέχεια στὴ σελ. 4

Δραστηριότητες τῶν Ἑπάλξεων

Ομάδα Συμπαράστασως Κρατουμένων και Αποφυλακισθέντων
Εκδήλωση στον Άγιο Γεώργιο
Αργυρουπόλεως

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 6 Οκτωβρίου στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Αγίου Γεωργίου η Τρίτη ετήσια συνάντηση της Α΄ Ομάδας συμπαράστασως κρατουμένων και αποφυλακισθέντων της Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης. Η ομάδα εδρεύει στην ενορία του Αγίου Γεωργίου και με τη συμμετοχή πολλών εθελοντών εργάζεται για την κοινωνική και πνευματική ανύψωση των φυλακισμένων και αποφυλακισμένων αδελφών μας, οι οποίοι για δικούς τους λόγους βρέθηκαν πίσω από τα κάγκελα της φυλακής.

Πρόεδρος και κινητήριος νους της ομάδας είναι ο εφημέριος της ενορίας π. Εμμανουήλ Μήτρου, ο οποίος έχει αφιερώσει όλη την ποιμαντική του δραστηριότητα εκτός από τη λειτουργική ζωή και λατρεία του ύψιστου Θεού, στην κοινωνική δράση για την ανακούφιση των αναγκών των ανθρώπων που έχουν πρόβλημα. Ουσιαστικά εφαρμόζει την προτροπή του ίδιου του Κυρίου μας «ἐν φυλακῇ ἦμιν καὶ ἤλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25, 36). Σύμφωνα με την επίσημη ενημέρωση της Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης η ομάδα πρόσφερε το 2012 περισσότερα από 600 δέματα με απαραίτητα είδη ρουχισμού και καθαριότητας σε φυλακές, χιλιάδες τηλεκάρτες αλλά και παρέιχε κοινωνική υποστήριξη σε αποφυλακισμένους. Τα στοιχεία μας δείχνουν ότι κατά το τρέχον έτος η δράση διπλασιάστηκε παρά την κρίση, αποδεικνύοντας ότι ο πιστός λαός ακολουθεί με μεγάλο ζήλο και διάθεση προσφοράς τους εργάτες του ευαγγελίου που αγωνίζονται για την οικοδόμηση και ενδυνάμωση των αληθινών ναών του Θεού, δηλαδή των ψυχών των ανθρώπων.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με ομιλία του πανοσιολ. π. Δαυιήλ Ψαῖνου, προϊστάμενου της ενορίας Αγίας Τριάδας Πειραιώς, ο οποίος αναφέρθηκε στο έργο αγάπης και προσφοράς της ομάδας και στην αγάπη προς τον συνάνθρωπο, που είναι προαπαιτούμενο για την χριστιανική μας αυτοσυνειδησία. Χαρακτηριστικά ανέφερε ότι ο συνάνθρωπος μας είναι αδελφός μας ως αδελφός του ίδιου του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Στη συνέχεια τα χορευτικά τμήματα της ενορίας παρουσίασαν μουσικοχορευτικό παραδοσιακό πρόγραμμα με δημοτικά τραγούδια και χορούς, υπό την διεύθυνση της πρεσβυτέρας Αικατερίνης Νασοπούλου-Μήτρου. Στο τέλος παρατέθηκε κοινό γεύμα, κατά το πρότυπο των αγαπών της πρώτης χριστιανικής κοινότητας των Ιεροσολύμων, μέσα στο ζεστό και οικογενειακό κλίμα που επικρατούσε στην κατάμεστη αίθουσα.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι παραβρέθηκαν και χαιρέτισαν ο δήμαρχος Αργυρουπόλεως-Ελληνικού κ. Χρ. Κορτζίδης μαζί με εκπροσώπους του δημοτικού συμβουλίου καθώς και η προϊσταμένη της κοινωνικής υπηρεσίας της Δικαστικής Φυλακής Κορυδαλλού κ. Βασιλική Φραγγαθούλα. Επίσης έδωσαν το παρόν και άλλοι κληρικοί από τις γειτονικές ενορίες.

Αξίζουν συγχαρητήρια κατ' αρχήν στον π. Εμμανουήλ και την πρεσβυτέρα του όπως και σε όλους τους εθελοντές συνεργάτες της ομάδας και τους συντελεστές του μουσικοχορευτικού συγκροτήματος που δίνουν αληθινή μαρτυρία αγάπης, παρά τις αντικειμενικές αντιξοότητες που συναντούν στο έργο τους αλλά και τις προσωπικές αντιθέσεις που αντιμετωπίζουν. Ας ευχηθούμε το παράδειγμα της ομάδας να βρει μιμητές και σε άλλες ενορίες και μητροπόλεις.

Γ. Β.Τσούπρας

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Σύσκεψη για την ελληνική γλώσσα

Στις 16 Οκτωβρίου το βράδυ, με την ευκαιρία του έορτασμού του Έλληνος Ευαγγελιστού Λουκά, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα των Ἑπάλξεων Ἑσπερίδα με κεντρικό θέμα: «Λόγος & Πράξη στην Καθολική Ὁρθοδοξία».

Εισηγητές ἦσαν: Ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, τέως Κοσμήτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα: «Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα», ἡ Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος, με θέμα: «Ἡ διαχρονικότητα τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας ἀπὸ τὶς ἱστορικὲς πηγὲς καὶ τὴν παράδοση» καὶ ὁ Β. Τσούπρας, θεολόγος-κοινωνιολόγος, με θέμα: «Λόγος καὶ Πράξεις κατὰ τὸν Ἑλληνισμό καὶ τὴν Ὁρθοδοξία».

Ἐπακολούθησε συζήτηση με ἐρωτήσεις, παρεμβάσεις καὶ προτάσεις. Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθηκε καὶ

ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου π. Δημήτριος Νίκου, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε θερμὸ χαιρετισμό.

Ἐθνικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940

Τὴν Δευτέρα 28 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα «Ἑπάλξεις» ἔλαβε χώρα Ἐθνικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940 με σύντομη ὁμιλία με θέμα: «Ἡ σημασία τοῦ ΟΧΙ τότε καὶ σήμερα» ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῶν Ἑπάλξεων Βασίλειο Τσούπρα. Ακολούθησε ἐπετειακὸ μουσικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν νέων τῶν Ἑπάλξεων.

Ἡ ἀνάμνηση τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, ὁ μεστός ἀπὸ νοήματα λόγος τοῦ ὁμιλητοῦ, οἱ ἀγωνιστικὲς προτροπὲς τῆς ὑπευθύνου τῶν Ἑπάλξεων Αἰγάλεω, Μαγδαληνῆς Κόκκορη, καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἐξαιρετικὴ ἀπόδοση τῶν ἀσμάτων τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὴν χορωδία ἐδημιούργησαν ῥίγη συγκινήσεων στοὺς παρευρισκομένους καὶ τόνωσαν τὸ ἠθικὸ ὅλων πρὸς μίμηση τῶν ἡρωϊκῶν ἐκείνων ἀγωνιστῶν, ὥστε νὰ μὴν ἐπικρατήσουν τὰ ἀπάνθρωπα σχέδια τῶν διεθνῶν καιροσκοπῶν καὶ τῶν ντόπιων ὀργάνων τῶν.

Ασημίνα Τσάμου

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2013 καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. στο Διορθόδοξο Κέντρο «Πορευθέντες» (Ζαλόγγου 13-15 & Εμμανουήλ Μπενάκη, Αθήνα)

θα ομιλήσει ὁ Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Μπουρούντι καὶ Ρουάντας κ. Ἰννοκέντιος** γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς Εκκλησίας.

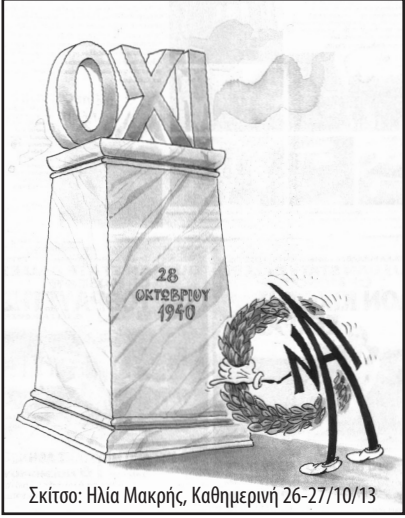
ΔΗΛΩΣΗ Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικῆς Νικολάου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 3

νὰ σώσουν τὸ Εὐρώ· τοὺς ἐξουσιοδοτήσαμε νὰ σώσουν τὴν ἱστορία μας, τὴ ζωὴ μας, τὴν καθημερινότητά μας, τὴν ἀξιοπρέπειά μας, ἐμᾶς τοὺς ἴδιους.

Χωρὶς ἀμφιβολία, κάτι πρέπει νὰ γίνηι. Τὴν πορεία μᾶς τὴν δείχνει ἡ σημερινὴ μέρα. Εἶναι μονόδρομος. Ἡ χώρα μας τὴν ἱστορία τῆς τὴν ἔγραψε στὸ παρελθὸν με ἓνα ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ, με ἓνα ἡρωικὸ ΟΧΙ, πού τὰ εἶπανε

κάποιοι συγκεκριμένοι ἄνθρωποι τὴν κατάλληλη στιγμή. Ὅταν ἔφτασαν οἱ πρόγονοί μας νὰ τρῶνε ποντίκια καὶ γέμισαν με ἀρρώστειες, τότε ἔκαναν τὴν ἔξοδό τους στὸ Μεσολόγγι καὶ ὅταν ἡ κατοχὴ χτυποῦσε τὴν πόρτα τῆς πατρίδας μας τὸ 1941, δυὸ νέοι ὁ Μανώλης Γλέζος καὶ ὁ Λάκης Σάντας τόλμησαν νὰ κατεβάσουν τὴ Γερμανικὴ σημαία ἀπὸ τὸν βράχο τῆς Ἀκρόπολης. Τέτοια πρότυπα κρῦβει στὰ σπλάγχνα τοῦ ὁ λαὸς μας. Τέτοια γονίδια ἔχει ἡ ταυτότητά μας. Θέλουμε πολιτικούς πού νὰ ποῦνε ΟΧΙ στὴν Τρόικα καὶ νὰ δείξουν τί σημαίνει ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Θέλουμε ὁδηγούς σὲ μία ἔξοδο ἐλευθέρων πολιορκημένων γιὰ νὰ κατεβάσουμε κάθε ξενικὴ σημαία ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη τῆς ἱστορίας, τοῦ τόπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἄν δὲν βρεθοῦν ἡγέτες με ἡρωικὰ χαρακτηριστικά, χαθήκαμε. Δώσαμε τὸν ἰδρώτα μας, δώσαμε καὶ τὸ δάκρυ μας. Δὲν θὰ δώσουμε ὅμως καμιά σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα μας. Αὐτὸ πρέπει νὰ βρεθεῖ αὐτὸς πού θὰ τὸ πεί σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Γιατί ἐκεῖ φτάσαμε. Μόνο τὸ αἷμα μᾶς ἔμεινε. Θὰ μᾶς ποῦνε ὅτι, ἂν τολμήσουμε ἔτσι, θὰ ἔρθουν τὰ χειρότερα. Δὲν ὑπάρχουν πλέον χειρότερα. Ὑπάρχει ἡ εὐκαιρία τοῦ ἡρωισμοῦ. Τὸ ΟΧΙ καὶ τὸ ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ δὲν τὰ ἀκολουθήσε μιὰ φαινομενικὴ ἥττα· τὰ διαδέχθηκε ἡ δόξα.

Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς σήμερα γιορτάζουμε. Ἡ μπομπότα με ἀξιοπρέπεια ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὸ σουβλάκι με ὑποτέλεια. Τὴν ὅποια δυσκολία καὶ θυσία, με ἐνθουσιασμό θὰ τὴν σηκώσουμε ὡς συνακόλουθο τοῦ ἡρωισμοῦ. Δὲν μποροῦμε ὅμως ἄλλο νὰ τὴν ἀντέξουμε ὡς συνέπεια δουλικότητας καὶ ἐξευτελισμοῦ.

Μέχρι σήμερα ἔχουμε δεῖ μέτρα, συμφωνίες, εἰς βάρος μας ἐκβιασμούς, ἀνεκπλήρωτες ὑποσχέσεις, ἀτέλειωτες ὑποχωρήσεις. Δὲν ἔχουμε δεῖ καμιά νίκη, καθόλου τόλμη. Κάνουμε ἐκκλίουν στὸν πολιτικὸ μας κόσμο.

Ὁφείλουν νὰ φωνάξουνε παντοῦ ὅτι δὲν πεινᾶμε μόνον ὡς πολῖτες, κυρίως πονᾶμε ὡς λαός. Ὅποιος ἡγέτης στὴν παρούσα φάση δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ριψοκίνδυνος, γίνεται ἀπὸ μόνος τοῦ ἐπικίνδυνος. Αντίθετα, ἂν βρεθοῦν τώρα κάποιοι πού μπορέσουν νὰ κινηθοῦν με συνέπεια στὴν ἱστορία μας, τότε θὰ μπορέσουμε κι ἐμεῖς νὰ τοὺς συγχωρέσουμε γιὰ ὅσα κατεργάστηκε εἰς βάρος μας ἡ ὑποτέλεια στὴν ξένη λογικὴ καὶ τὰ ἀλλότρια συμφέροντα. Ἐὰν σιωπήσουν, δὲν θὰ τοὺς συγχωρέσει ἡ ἱστορία. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει πλέον ποιὸς

φταίει γιὰ τὴ σημερινὴ μας κατάσταση. Μᾶς νοιάζει ποιὸς καὶ τί θὰ μᾶς σώσει. Ψάχνουμε γιὰ πατριώτες, ὄχι γιὰ ἐνόχους. Ἄν οἱ πολιτικοί μας ἔκαναν ὡς τώρα τὸ σωστό, θὰ τοὺς παραδεχόμασταν ἐμεῖς ὡς ἱκανούς. Ἄν τὸ κάνουν τώρα, αὐτὴ τὴ στιγμή, θὰ τοὺς ὁμολογήσει ἡ ἱστορία ὡς ἐθνικὰ μεγάλους. Καὶ ἔξυπνους.

Τὸ ΟΧΙ τοῦ 1940 δὲν εἶχε καμιά λογικὴ, εἶχε ὅμως ἐξυπνάδα καὶ ἀξιοπρέπεια. Τώρα τὸ ΟΧΙ ἔχει τὴ σοφία τοῦ αὐτονόητου καὶ τὴ σαφήνεια τῆς μοναδικῆς λύσης. Οἱ νίκες δὲν στηρίζονται σὲ ΝΑΙ συμβιβασμοῦ. Στηρίζονται σὲ ΟΧΙ ἡρωισμοῦ.

Πηγή: <http://www.imml.gr>

Αρωγές γιὰ τὶς Ἑπάλξεις			
Στάμου Δημήτρα	20 €	Μαυροφόρου Σοφία	20 €
Κοντογιάννη Χαρά	20 €	Τσούπρας Βασίλειος	
Σκιαδά Ευανθία	40 €	εἰς μνήμην Παναγιώτη Χιώτη	100 €
π. Νικόλαος Σακαγιάννης	50 €	Τσούπρας Βασίλειος	
π. Ηλία Ευθυμιόπουλος	20 €	εἰς μνήμην Γεωργίου Μπακόλα	50 €
Καραγιάννης Μανώλης	10 €	Τσάμου Ασημίνα	
Χοντάσης Δημήτριος	5 €	εἰς μνήμην Δήμητρας	
Περάκη Μαρία	20 €	Τσάμου – Τρακάδα	100 €
		Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητές καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν με κάθε δυνατὸ τρόπο, γιὰ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.	